

Ahoj, mé jméno je Kristýna, ale radši mám oslovení Týna. V naší třídě je o mně známo, že se věnuji jezdeckví a obecně se zajímám o koně. Dnes by jsme se měli bavit o toleranci. Neměla jsem žádný nápad o čem psát, až mi najednou u oběda cvrnkl do nosu tento nápad. Všiml si vůbec někdy někdo, jak nás koně tolerují? Koně nejsou odjakživa zvířata určena pro jezdeckví, či další různé aktivity, které se s nimi v dnešní době dělají. Jsou to divoká zvířata, která jsou zvyklá na přírodu, na svůj klid, na svá stáda a na své soukromí. Všechny koně mají stejné kořeny. Jsou zvyklí běhat po lukách, pást se a když na věc přijde zplodit nového potomka a zase žít dál. Nikdy si nepomysleli, že budou sloužit lidem a tolerovat je. I kůň má s druhým koněm toleranci. Většinou se to projevuje mezi stády. Tolerance je o tom někoho snést mezi svými druhy, či, jak jsem zmínila přijmout někoho nového, a koně to mnohdy zvládají líp než lidé. Teď si asi říkáte, kdy se tedy dostane k jádru pudla. Ten moment právě nastává. První lidé, kteří si koně zvládli „uchočit“ byli indiáni. Zprvu nevěděli nic. Jak jezdit, na čem budou sedět, jestli na holých zádech, nebo jim tam dají deku. Co jim dát na hlavu, jak to, skoro tunu vážící zvíře, ukočírujeme?

Vezměme si, jak se tomu danému koni vždy změnil život. Už nebude mít tu svobodu, jako před tím. Bude muset poslouchat, bude pro nás „pracovat“, ale pozor, dobrovolně. Pokud se koni něco nelíbí, dá to velice dobře najevo. V několika případech se kůň naučil člověka přijmout bez problému okamžitě, dokázal snést lidskou váhu na svých zádech, která byla před tím nikdy nebyla zatížená. Od této doby kdy se koně obsedli se nespočet věcí posunulo dopředu. Toto byl první příklad, kdy jsem poukázala na toleranci koní vůči lidem.

Dalším případem jsou koně během válek. Teď si řeknete, že koně z toho nemají rozum a prostě bezhlavě šli tam, kam je jejich jezdců nasměřovali. Tady vás vyvedu z omylu. Koně jsou velice inteligentní zvířata, která vycítí nebezpečí, a řeknu vám, že během války toho nebezpečí cítili až moc. I přes to, přijali vojáka na svém hřbetě a šli s ním přímo mezi střelbu. Koně nám ochotně slouží v jakýchkoli podmínkách bez rozmyšlení. Kolikrát si žádáte o pomoc třeba s úkolem a lidé se hned kroutí, že neví jestli vám pomohou. Po tomto se odvážím považovat koně za majestátní zvíře, které si zaslouží respekt, úctu a správné zacházení.

Co myslíte? Mám pravdu, nebo to jsou jen bláboly?

Za mne, to jsou fakta o tom, že by se nad sebou měli lidé v dnešní době zamyslet a naučit se lépe tolerovat své okolí a vycházet si vstřícně. Nechci shazovat lidskou rasu, ale v dnešní době je mezi námi nenávisť, závist, dělání naschválů a mohla bych pokračovat do nekonečna. Lidé se nedokáží snést určitou osobu kvůli pomluvě, aniž by se snažili pomluvu vyvrátit a zjistit si, jak to doopravdy bylo. Je to smutné, když vidíte jak se k sobě chováme a nikdo s tím nic neudělá.

Z tohoto celého plyne jen jedna věc. Podívejme se, jak se dokáže zachovat pouhé zvíře a jak člověk. Nemyslíte, že by bylo dobré si z koně vzít příklad a dokázat se tolerovat bez rozmýšlení jako to oni dělají pro nás a mezi sebou? Já myslím, že ano.